

עת"א 17416/03/16 - חאלד אמארה, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17416-03-16 אמארה(אסיר) נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	חאלד אמארה,
נגד	
המשיב	הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

החלטה

בפני עתירה נגד החלטת הממונה על עבודות השירות שהורה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות.

נימוקי העתירה :

העותר נאלץ להיעדר מעבודות השירות בשל היותה של אשתו בהיריון שהצריך גם אשפוז בבית החולים בשל בעיות בהיריון.

בתקופה בה ריצה עונש עבודות שירות, הוא ביצע את העבודות לשביעות רצון הממונים.

היעדרותו מהעבודה על מנת להיות לצידה של אשתו היתה בהסכמתה של האחראית על ביצוע עבודות השירות, בבית הקשיש.

לעתירה צירף העותר אישור אשפוז של אשתו במחלקת נשים בבית חולים בנצרת מיום 25/5/15 עד 27/5/15 ומיום 18/7/15 עד 19/7/15. כמו כן, צורף אישור על התייצבות בבית החולים למעקב היריון בימים 1/3/15, 13/7/15, 30/5/15, 30/6/15.

העותר נדון, ביום 26/1/15 לעונש מאסר של 6 חודשים בת.פ. 30651/03/13 במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי ותקיפת עובד ציבור. הצדדים עתרו במשותף לעונש מוסכם ובכלל זה עבודות השירות.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעת ששהו העותר ואחיו, בהיכל המשפט בבית המשפט המחוזי בנצרת, לאחר

שהוקרא גזר דין נגד שני אחים אחרים של הנאשם, פרצה מהומה באולם, במהלכה השתולל הנאשם והתנהג באופן פרוץ תוך שהוא מגדף ותוקף יחד עם אחרים מאבטחים ממשמר בתי המשפט ולוחמים מיחידת נחשון של שב"ס, בכך שדחפו אותם, בעטו, היכו אותם באגרופים ומשכו אותם בגופם. הנאשם תקף מאבטח, התנפל עליו, לפת את ידו מסביב לצווארו והחל מושך אותו כלפי מטה, מפילו אותו על ספסל ולחוץ עליו.

בגזר הדין ציין בית המשפט כי מדובר במעשים חמורים המחייבים, ככלל, ענישה חמורה, לרבות הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל. אף על פי כן, כיבד בי המשפט את הסדר הטיעון.

על פי גזר הדין היה על הנאשם להתייצב לריצוי העונש בעבודות שירות ביום 2/3/15.

בגזר הדין הוסבר לנאשם כי במידה ולא יעמוד בתנאים, יביא הדבר להפסקה מנהלית של עבודות השירות ויהא עליו לשאת בעונש מאסר בפועל. עם התייצבותו בפני הממונה הוסברו לעותר חובותיו במהלך ריצוי עבודות השירות והוא הוצב לעבודה במקום השירות "סב סנטר" - הר יונה, נצרת. העותר חתם על טופס קליטה והצבה (נספח א') ועל טופס כללים והוראות לעובד שירות (נספח ב').

למן תחילת ביצוע עבודות השירות החל העותר להעדר מעבודתו. במהלך החודשים מרץ אפריל 2015, נעדר העותר מהעבודה 15 יום. בעקבות ההיעדרויות הוא זומן לשיחת בירור. בפגישה טען כי הוא נעדר מהעבודה משום שהיה חולה "אני חולה יש לי אישורים אני יהיה (אהיה) בסדר". הובהרה לו חומרת ההיעדרות והודע לו כי אם ימשיך להעדר הוא יזמן לשימוע. העותר חתם על הטופס המתעד את שיחת הבירור מיום 30/4/15.

למרות ההזדמנות שניתנה לו, המשיך העותר להעדר מהעבודה. בחודש מאי נעדר 8 ימים ובחודש יוני נעדר 11 יום. בחודש יולי לא התייצב כלל לעבודה ולו ליום אחד.

העותר זומן לשיחת בירור שנייה בה הוזנה פעם נוספת. שיחת הבירור נערכה לו ביום 26/7/15. גם לאחר שיחת האזהרה השנייה המשיך העותר להעדר מעבודתו. בחודש אוגוסט נעדר 14 יום, בחודש ספטמבר נעדר 14 יום, בחודש אוקטובר לא התייצב לעבודה למעט יום אחד בו שהה בעבודה פחות משעה, בחודש נובמבר התייצב לשלושה ימים בלבד.

העותר התחייב שוב ושוב למלא את חובותיו ולהתייצב לעבודה, נערכו עמו מס' שיחות אשר תועדו בתאריכים 22/10/15, 12/11/15, 28/10/15, 3/12/15.

אחר כל אלה זומן העותר לשיחת בירור שלישית שנערכה ביום 22/11/15. בבירור שנערך טען: "אני לא יכול להגיע אשתי עדיין חולה, אין לי כסף לילדים ואני צריך לעבוד".

בתום הבירור זומן העותר לשימוע בפני המפקח על עבודות השירות ליום 18/1/16, וחתם על אישור המסירה.

בשימוע טען העותר כי אשתו היתה בהיריון והיא אושפזה למס' ימים בגלל בעיות רפואיות.

עורך השימוע החליט להמליץ על הפסקת עבודות השירות בנימוק שתקופת עבודתו התאפיינה בהיעדרויות רבות מאוד, שיחות בירור לא הועילו, העותר המשיך להעדר ללא סיבה מוצדקת והפגין התנהלות בוטה ומזלזלת.

לאחר שבחנתי את טענות העותר ואת תגובת המשיבה ולאחר שעיינתי בתיעוד שצורף לתגובת המשיבה, נחה דעתי כי דין העתירה להידחות.

לעותר ניתנו הזדמנויות באופן חריג בכל קנה מידה. מתברר שאשת העותר היתה מאושפזת במשך ימים ספורים בלבד. היעדרויות העותר לא תואמות את תקופת האשפוזים או בדיקות המעקב.

יתר על כן, ההיעדרויות נמשכו גם לאחר שאשתו כבר ילדה. לפי דברי העותר עצמו ההיעדרות היתה כדי לעבוד ולפרנס את משפחתו, לא כדי להיות לצד אשתו. גרסתו הראשונה בשימוע היתה שהוא נעדר עקב מחלה.

במקרה שבפני מתקיימים התנאים להפסקה מנהלית של עבודות השירות, בהתאם להוראות סעיף 51ט(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

החלטת הממונה סבירה ואף מתחייבת בנסיבות העניין ולא נפל פגם בהחלטתו.

בית המשפט העליון, בשורה של פסקי דין, שב והדגיש את טיבן של עבודות השירות - כפריבילגיה שאיננה מובנת מאליה - חלופה מקלה, בעלת אופי שיקומי לעונש מאסר בפועל, המחייבת התנהלות רצינית וראויה מצד עובד השירות (רע"ב 8056/15, רע"ב 4964/15, רע"ב 3560/15, רע"ב 7868/12).

כפי שצוין בתחילת ההחלטה, בית המשפט שגזר את דינו של העותר עמד על חומרת המעשים המחייבת, ככלל, מאסר בפועל. העותר צירף לכתב האישום בו הודה כתב אישום נוסף בו הודה שעניינו הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. העותר היה משוחרר בתנאים של מעצר בית מלא בפיקוח מפקחים, אך הפר את ההוראה החוקית ויצא מביתו ללא פיקוח ושהה עם רכב באיזור התעשייה בכפר כנא ללא מפקחים. כשביקש ממנו שוטר להזדהות מסר לשוטר פרטים כוזבים בדבר זהותו.

התנהלות המזלזלת בהחלטות בית המשפט מאפיינת את העותר.

נאשם שאיננו מקבל על עצמו את האחריות הנלווית למסלול העונשי שנקבע לו ולא מבצע את המוטל עליו, איננו זכאי ליהנות מפריבילגיה על אף נסיבותיו האישיות. העותר הביא עצמו, בהתנהגותו לתוצאה זו.

אשר על כן, אני מורה על דחיית העתירה.

העותר יתייצב לריצוי יתרת מאסרו, כפי שנקבע על ידי הממונה, בבימ"ר קישון ביום 5/5/16, עד השעה 10:00 בבוקר, כשהוא מצויד בתעודת זהות ודרכון.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ו, 02 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

